

✓ 33 E
606

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ

ΕΝ ΤΗΝΩ. ΕΥΡΕΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΙΚΟΝΟΣ

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ

ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Μόνας Γενναίου Πρωτοεφημέριου & Ημερολογίου Παστρατού & Ημερολογίου Παστρατού

αοσ εδ
Ν. Α. Παστρατού
επιβ. 6904

Τύπος: Ίερού Κοινού του Π. Τάφου

1909

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΤΗ ΝΗΣΩ ΤΗΝΩ ΕΥΡΕΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΠΑΝΣΕΙΤΟΥ ΚΑΙ ΑΓΙΑΣ ΕΙΚΟΝΟΣ
ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ΨΑΛΛΕΤΑΙ ΔΕ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΞΗΣ ΔΕΛΤΥΠΩΣΙΝ
ΜΟΝΟΝ ΕΝ ΤΩ ΠΕΡΩ ΝΑΩ
ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ
ΤΩ ΕΝ ΤΗ ΝΗΣΩ ΤΗΝΩ ΕΝ ΜΗΝΙ ΙΑΝΟΥΑΡΙΩ Α΄

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους στ΄. καὶ ψάλλομεν
Προσόμοια γ΄. τῆς Εὐρέσεως τῆς Εἰκόνας

Ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες, χεῖρας κροτήσωμεν, καὶ
ἐν ἀγαλλιάσει, ἀλλαλάξωμεν πάντες, ἄσμασιν ὑ-
μνοῦντες πνευματικοῖς, τὴν ἀγνήν Θεομήτορα ὅτι ἀ-
νέδειξε σήμερον εἰς ἡμᾶς, τὴν πανσέβαστον εἰκόνα
αὐτῆς.

Η του Ἡλίου μὲν θεὰ ἤδαϊα πέφυκεν, ἀλλ' ἤδυ-
τέρα ταύτης, ἡμῖν δέδεικται ἤδη, πᾶσι τοῖς Τη-
νίοις, ἢ τῆς σεπτῆς καὶ ἀγίας εἰκόνας σου. Παρθένε
μήτηρ Κυρίου, ἦν εὐσεβῶς, προσκυνοῦντες ἀσπαζόμεθα.

Φύλαττε Δέσποινα Κόσμου, τοὺς τὸν σεπτὸν σου
ναόν, ἐγγηγερότας τοῦτον, καὶ συντρέχοντας πό-
θῳ, ψυχῆς τε καὶ καρδίας πρὸς τὴν αὐτοῦ, καλλονὴν
καὶ λαμπρότητα, σώζουσα πάντας ἐκ πάσης ἐπιδρο-
μῆς, τῶν βαρβάρων, καὶ κακώσεως.

Ἐἶτα τὰ τρία Προσφ. τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν. Ὁμοίως καὶ Δόξα αὐτῶν.
(Κρίνω δέ, διὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Εὐρέσεως. Δόξα καὶ νῦν. Τῆς Εὐρέσεως).
Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον οἱ εὐσεβεῖς συναελθόντες, ἐν τῷ σεπτῷ ναῷ
τῆς Θεοτόκου, θερμῶς πρὸς αὐτὴν ἐκβοήσωμεν
Παρθένε ἀγνή, ἢ τῶν Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, καὶ τῶν
Χερουβὶμ ἐνδοξοτέρα, ἅπαντας διαφύλαττε τοὺς ἐλπίζον-
τας εἰς σέ, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας εὐλαβῶς τὴν
σὴν εἰκόνα, ἣν ἐν Τήνῳ παραδόξως ἀναδείξασα, εὐηγ-
γελίσω τῆς Ἑλλάδος σωτηρίαν. Παντάνασσα Πανύ-
μνητε, λύτρωσαι πάντας τοὺς πιστοὺς, τῆς δουλείας
τῶν βαρβάρων, καὶ δόξης αἰωνίου ἀξίωσον.

Ἐἶσοδος. Τό. Φῶς ἰλαρόν. Τό Προκείμε. τῆς ἡμέρας.

Τὰ Ἀναγνώσματα τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. προσόμοια Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Οτε ἐκινήθη καθ' ἡμῶν, δούλων τῶν πιστῶν σου
Παρθένε, ὁ τυραννεύων δεινῶς, λέων ὡς βρυχώ-

μενος, φόβον πολλοῖς ἐμποιοῦν, καὶ ὡς τίγρις ὠμότα-
τος, ζητῶν ἀπολέσαι, γένος ἐλευθέριον. Λαὸν Ὀρθό-
δοξον, τότε σὺ ἀγνή Θεοτόκε, ἐδειξας ἡμῖν σὴν εἰ-
κόνα, ρώμην καὶ χαρὰν πᾶσι παρέχουσα.

Στιχ. Ἀκούσον θύγατερ καὶ ἴδε.

Ηδη ἀξιοῦται ἀληθῶς, Τήνος ἢ περιβλεπτοῦ νῆ-
σος διαφερούσης τιμῆς, ὅτι τεθησαύριστα μέγα
κειμήλιον, ἐκ τῆς γῆς ἀνατελισαν, εἰκόνα τιμίαν, τῆς
ἀγνῆς Θεοπαίδος, χαρᾶς τὸ σύμβολον ὅθεν καὶ δεινῶν
πολλῶν λύσιν, δι' αὐτῆς τυγχάνουσα χαίρει, καὶ πα-
νηγγυρίζουσα εὐφραίνεται.

Στιχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

Πάντας τοὺς τὴν θεῖαν καὶ σεπτὴν, σου ἀσπαζο-
μένους εἰκόνα, πίστει καὶ πόθῳ ἀγνή, σκέπασον
διάσωσον, καὶ περιφρούρησον, τῶν ἐχθρῶν τὰ στρατεύ-
ματα, καὶ πάντα τὰ τούτων, καθ' ἡμῶν βουλεύματα
διασκεδάζουσα ὅπως ἐλευθέρως βιοῦντες, ἐν εἰρηνικῇ
πολιτείᾳ, ὕμνοις ἀσιγήτοις σέ γεραίρομεν.

Δόξα τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν.

Καὶ νῦν τῆς Εὐρέσεως τῆς Θεοτόκου. Ἦχος πλ. α'.

(σὺμφωνον τῷ ἴχθῳ τοῦ δόξα τῶν ἁγίων).

Εξέλαμψε σήμερον ἢ πάνσεπτος εἰκὼν τῆς Θεοτό-
κου, τὴν χαρὰν ἡμῖν πᾶσι μεγύουσα, καὶ πρὸς
πανήγγυριν φαιδρὰν, τῶν Ὀρθοδόξων τὰ πλήθη συνά-
γουσα. Ἀπαντες οὖν χαρμονικῶς τῇ ἀειπαρθένῳ, ὡς

ὁ Γαβριὴλ ἐκδοήσωμεν· χαῖρε κεχαριτωμένη, χαῖρε μήτηρ τῆς ζωῆς, χαῖρε νόμφη ἀνούμφευτε.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ. Ἦχος α΄.
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Πληθὺς ἡ τῶν Τηρίων ἐν ὄδασι εὐφημήσωμεν, ἡμῶν τὴν πολιούχον καὶ τοῦ Κυρίου προστάτιδα· Πηγὴ γὰρ ἱαμάτων νῦν ἡμῖν, ἡ πάνσεπτος ἀνεύρηται εἰκὼν, τῆς ἀχράντου Θεοτόκου· Διόπερ ἅπαντες ταύτην ἀναβοήσωμεν· Χαῖρε τῶν σὲ τιμώντων ἡ ἐλπίς, χαῖρε ἡμῶν τὸ καύχημα, χαῖρε ἡ ρυσαμένη τῆς κατάρας τὸ ἀνθρώπινον.

Δόξα, Τοῖς τρεῖς μεγίστοις, καὶ νῦν, (πάλιν τό). Πληθὺς ἡ τῶν Τηρίων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν Α΄. στιχολογίαν τὸ κάθισμα, τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν.
Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Εὐρέσεως, Ἦχος δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Πανύμνητε Δέσποινα, μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρία Θεόνυμφε, καὶ ἀπειρόγαμε, πιστῶν ἡ ἀντίληψις, ρῦσαι παντὸς κινδύνου, πάντας τοὺς προσκυνούοντας, πίστει τὴν σὴν εἰκόνα, παραδόξως φανεῖσαν εὐαγγελιζομένης Ἑλλάδος λύτρωσιν.

Μετὰ τὴν Β΄. στιχ. Κάθισμα τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ΄.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν ἀγνή, αἴφνης ἰδόντες τὴν μορφήν, τοῦ Ἀγγέλου Γαβριὴλ, εὐαγγελίζοντος χαράν,

οἱ ἀνορύττοντες ἐπὶ πινακιδίου· ὅθεν ἐν πτῆ γῆ ἐρευνήσαντες, ἅπαντες σπουδῆ ἀνεκάλυψαν, ὡς θησαυρὸν κρυπτόμενον εἰκόνα τὴν σὴν πανάμωμε Δέσποινα ταύτην λαβόντες, εὐσεβοφρόνως, πόθῳ πάντες τιμῶμεν.

Μετὰ τὸν Πολυέλαιον.

Τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, τὸ Κάθισμα.
Εἶτα Δόξα καὶ νῦν. τῆς Εὐρέσεως, Ἦχος δ΄.

Ἐπεφάνη σήμερον.

Εορτὴν χαρμόσυνον, ἡ νῆσος Τήνος, ἐορτάζει σήμερον ἐν τῇ εὐρέσει τῆς σεπτῆς, εἰκόνας σου Θεόνυμφευτε, ἐγκρυπτομένης τῇ γῆ ὡς θησαυρίσμα.

Ἀφ' ἑκτῆς, τὸ Κοντάκιον. Ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως.

Τῆς Θεοτόκου τῇ ναῷ νῦν προσδράμωμεν, καὶ τὴν εἰκόνα τὴν αὐτῆς προσκυνήσωμεν, ἐκ κατωδύνου κρᾶζοντες καρδίας αὐτῇ· πάσης ἡμᾶς λύτρωσαι, ἐπιρρείας καὶ βλάβης, δρατῶν ἀπάντων τε, καὶ ἐχθρῶν ἀοράτων τῇ σῇ σκέπη πίστει· ἐν θερμῇ, προσπεφυγῶτας πανάμωμε Δέσποινα.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν πάνσεπτον εἰκόνα Μαρίας τῆς Παρθένου, τὴν χαῖρε ὑπὸ τοῦ Γαβριὴλ εὐαγγελιζομένης, πρεσβυτις εὐλαδῆς χρηματισθεῖσα, διατάξατο πιστοῖς ἀναζητήσαι, πολλοῖς ἔτεσιν ἐν γῆ τεθαμμένην, καὶ ναὸν

περικαλή τῇ Θεοτόκῳ ἀναγεῖραι· σπουδῇ δὲ στίφη Τη-
νίων τὴν γῆν ἀνορύξαντες, οὐκ ἐψεύσθησαν τῆς ἐπαγ-
γελίας· ἀλλ' ἔτυχον οὐ ἀνεξήτουν, θερμῶς ἀναβοῶν-
τες· σῶσον ἡμᾶς τοὺς πίστει προσκυνούντάς σε πανά-
μοιμε Δέσποινα.

Τῷ αὐτῷ Μηνί τριακοστῇ, Ἐορτάζομεν τὴν Εὐρεσίαν τῆς Ἁγίας καὶ
Θαυματουργοῦ Εἰκόνας τῆς Θεοτόκου, ἣ ἐν τῇ νήσῳ Τήνῳ παραδόξως
δι' ὀπτασίας ἀνεψάνη.

Στιχ. Ἐκ γῆς προφαίνει Θεοτόκου σεπτὴν εἰκόνα
Εὐαγγελίσασα Ἑλλάδος ἐλευθερίαν.
Τριακοστῇ εἰκὼν θεῖα ἀνεψάνη αὐτῇ
Διοῦσα πᾶσι τοῖς Ὁρθοδόξοις χαρὰν καὶ σωτηρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ Οἰκου-
μενικῶν μεγάλων διδασκάλων καὶ Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Στιχ. Ὅμοῦ δίκαιον τρεῖς σέβειν ἐωσφόρους,
Φῶς τρισσολαμπές πηγάζαντας ἐν Κόσμῳ
Κοινὸν τὸν ὕμνον προσφέρειν πάντας θέμις.
Τοῖς ἐκχέσει πᾶσι κοινήν τὴν χάριν.
Ἐαρ Χελιδῶν οὐ καθίστησι μία.
Αἱ τρεῖς ἀχρόνες δὲ τῶν ψυχῶν ἔαρ.
Αἰψὲν ἐν τριακοστῇ χρυσουτρισχίλις ἀγγελη.

Τῆς Παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ τῶν τριῶν τούτων Ἱεραρχῶν
προσεύχαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἡμᾶς ἐν δ-
μονοῖᾳ καὶ εἰρηνικῇ καταστάσει διαφύλαξον, καὶ τῆς σφρανίξας σου βα-
σιλείας ἀξίωσον· ὅτι εὐλογητός εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων Ἀμήν.

ΒΕΛΗΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Γυναιῖκες ἀκουτίσθητε.

Χορεύει καὶ ἀγάλλεται, Τηνίων δῆμος σήμερον, καὶ
ἐν φαίδρᾳ πανηγύρει τὴν εὐρεσίαν εορτάζει, εἰκό-

νος σῆς πανάμοιμα, χαρὰς φαινούσης σύμβολα, πᾶσι
τοῖς κινδυνεύουσιν, ὑπὲρ πατρίδος πασχούσης καὶ Πί-
στεως Ὁρθοδόξου.

Εἶτα τῶν Ἱεραρχῶν.
Καὶ πάλιν τῆς Εὐρέσεως, τὸ παρόν.
Ὀὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Δῆμος Τηνίων σήμερον, φυγαγωγείται πάντῃ, ἐν
αὐτῇ θεῖα εὐρέσει, εἰκόνας σου τῆς ἁγίας. Διὸ καὶ
πάντες κράζομεν, σῶσον ἡμᾶς, ὦ Παρθένε.

Εἰς τοὺς αἰνοὺς, Ἦχος α'.

Ἰστώμεν στίχους στ'. (Ἐν δὲ τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Εὐρέσεως φά-
λομεν μόνον τὰ τῆς Εὐρέσεως εἰς τέσσαρα), τρία τῆς Εὐρέσεως, καὶ
τρία τῶν Ἱεραρχῶν.

Δόξα, τῶν Ἱεραρχῶν. Καὶ νῦν τῆς Εὐρέσεως.
Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Εν κυμβάλοις ἠχήσωμεν, ἐν ᾠδαῖς ἀλλαλάζομεν,
αὐτῇ εἰκόνι σήμερον τῆς Θεόπαιδος, καὶ γὰρ ἐκ
γῆς πεφανέρωται, ἡμῖν ἀπαλλάττουσα, νοσημάτων καὶ
παθῶν, χαλεπῶν τοὺς προστρέχοντας, μετὰ πίστεως,
τῷ ναῷ τῆς ἀχράντου Θεοτόκου, καὶ πιστῶς αὐτῇ
βοῶντας· σῶσον ἡμᾶς παναμώμητα.

Εἰς τὴν πόλιν συνέλθετε, Ἱερέων ὁ σύλλογος, τῶν
Τηνίων, πίστει τὰς χεῖρας αἶροντες, καὶ τὴν ἀ-
γνήν Θεομήτορα, ἐν ὕμνοις γεραίροντες, ἀναδείξασαν
ἡμῖν, τὴν εἰκόνα τὴν πάνσεπτον, αὐτῆς σήμερον, δι' ἧς
πάντας ἐγειρεῖ· ἀνακράζειν, ὦ Παρθένε ἡμᾶς σῶζε,
ἐν πολεμίων κακώσεως.

Τὰς βουλὰς διασκέδασον, καὶ τὰ ἔργα ματαίωσον,
τῶν ἐχθρῶν τῆς ποιμένης σου παναμίωγητε, καὶ
γὰρ λαὸς περιούσιος, ὑπάρχομεν Δέσποινα, τοῦ Ἰησοῦ σου
καὶ Θεοῦ, καὶ αὐτῇ πεπιστεύκαμεν, καὶ ἐλπίζομεν,
τῶν δεινῶν ἡμᾶς, πάντας ἀπάλλάξαι, τῶν παρόντων
καὶ μελλόντων, τῇ σῇ προσθείᾳ πανύμνητε.

Δόξα τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν.

Καὶ νῦν. ἤχος β.

Εὐφραίνου πόλις ἡ Τῆνος καὶ χόρευε, ἀγαλλομέ-
νη τῷ πνεύματι, ὅτι σοι δῶρον πολύτιμον, ἡ εὐ-
κλῆσις πανάγνου δεδώρηται. Ἰψώσον τοίνυν φωνὴν
τῇ Θεοτόκῳ ὕμνον ἀναπέμπουσα, καὶ παρ' αὐτῆς αἰ-
τουμένη τῶν δεινῶν λύτρωσιν, βίον καθαρὸν, καὶ τὸ
θεῖον ἔλεος.

Εἰς τοὺς Μακαρισμούς. ἤχος πλ. δ'.

(Ὁδὴ Γ'.) Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

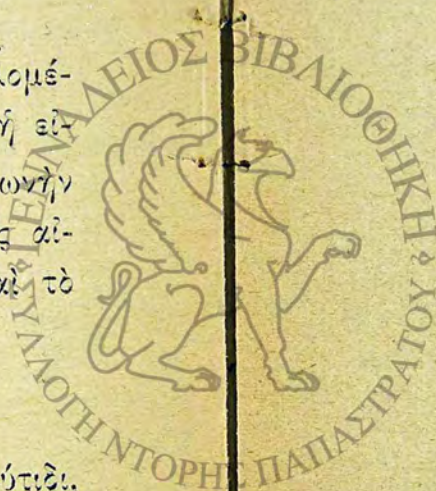
Εδειξας εἰκόνα σου, σεμνὴ κατ' ὄναρ πρεσβύτιδι,
ἦν οἱ πιστοὶ πανάγνε εὐρόντες, ὡς θησαύρισμα
ἔχομεν.

Χαίροντες πανύμνητε, τὴν σὴν εἰκόνα σεβόμεθα,
τῶν γὰρ πολλῶν, καὶ δεινῶν κινδύνων, διὰ σοῦ
ἐκλυτρούμεθα.

Μόνην σε κεκτήμεθα, καταφυγὴν πάντες Δέσποι-
να, μετὰ Θεόν, ὅθεν σοι βοῶμεν τῶν δεινῶν
ἡμᾶς λύτρωσαι.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκασίαις σου πάναγνε τὰς
προσβολὰς ἀποκρουομένη, τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν
Ἄνασσα.

Καὶ τέσσαρα τῆς στ'. Ὁδὴ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν. Κοντάκιον, τῆς
Εὐρέσεως (ἐν τῇ αὐτῇ ναῷ). Κοινωνικόν, τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύ-
σουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Ἀλληλοῦσα. (Εἰς ἴχον βαρὴν διὰ τὴν Ἐ-
ορτήν).

ΤΑΞΙΣ

ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΤΗ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ,

ΕΝ ΤΗ ΕΓΡΕΣΕΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΗ ΝΗΣΩ ΤΗΝΩ
ΘΑΓΜΑΤΟΥΡΓΟΥ ΕΙΚΟΝΟΣ

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἑσπέρας ἐν ὥρᾳ 2 1/2 μ. ἀνάπτονται πᾶσαι αἱ πόλεις ἀργυραὶ κανδηλαί, ἐν τῷ τῆς εὐρέσεως ἱερῷ ναῷ, καὶ ἅπαντα τὰ κηροφῶτα. Εἶτα κρουσθέντων τῶν κωδῶνων τρίς, ἐν τῷ ἀνωγείῳ ναῷ βάλλει εὐλογητὸν ὁ προεστώς, καὶ λέγεται ἡ Θ' ὥρα. Τελειωθείσης δὲ ταύτης, εἰσέρχονται οἱ ἱερεῖς, ὁ ἱεροδιάκονος, καὶ μετ' αὐτῶν δεκατέσσαρες Κανονάρχοι εἰς τὸ ἱερὸν βῆμα, καὶ οἱ μὲν ἐνδύονται τὰς ἱερατικὰς αὐτῶν χρυσᾶς στολάς, οἱ δὲ κανονάρχοι χρυσᾶ στιχάρια· οὕτω δὲ ἐνδεδυμένοι, ἔξέρχονται τοῦ ἱεροῦ βήματος· καὶ οἱ μὲν ἕξ κανονάρχοι λαμβάνουσι τὰ ἑξαπτέρυγα, καὶ ἀργυρᾶ φανάρια, καὶ εἰσέρχονται κατὰ τάξιν εἰς τὸν Νάρθηκα· οἱ δὲ ἄλλοι ὀκτὼ κανονάρχοι, κρατοῦσιν ἕκαστος ἀνὰ μίαν λαμπάδα ἀναμμένην, καὶ ἴστανται πλησίον τῶν ψαλτῶν· ἐκ δὲ τῶν ἱερέων δύο λαμβάνουσιν, (ἀφοῦ πρῶτον μετ' εὐλαβείας κατασπασθῶσι) τὴν ἁγίαν εἰκόνα. Πρὸ αὐτῶν δέ, ἴσταται ὁ ἱεροδιάκονος, κρατῶν ἐκ μὲν τῆς δεξιᾶς χειρὸς θυμιατόν, ἐκ δὲ τῆς ἀριστερᾶς λαμπάδα ἀναμμένην, καὶ θυμῆ τὴν ἁγίαν εἰκόνα, μέχρις οὗ φθάσωσιν εἰς τὸν κάτω ἱερὸν ναόν, ἔνθα εὐρέθη. Οἱ δὲ ἐπίτροποι, ἴστανται ἀσκεπεῖς ἀνὰ δύο

πλησίον τῆς ἱερᾶς ἁγίας εἰκόνας, κρατοῦντες ἕκαστος ἀνὰ μίαν τετράρωτον λαμπάδα· ταῦτ' οἱ ποιοῦσι καὶ οἱ ψάλται· προπορευόμενοι δέ, ψάλλουσι μετ' εὐλαβείας καὶ κατανύξεως τὸ Ἄξιόν ἐστι (*) ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ, κρούωσιν οἱ κώδωνες ὅλοι, μέχρις οὗ φθάσωσιν οἱ ἱερεῖς, καὶ λοιποὶ κάτω εἰς τὴν εὐρεσίαν) καὶ ἔξερχόμενοι ἀπὸ τῆς μεσαίας πόλης τοῦ ἱεροῦ ναοῦ, εἰσέρχονται διὰ τῆς ὠραίας κλίμακος πρὸς τὸν κάτω ἱερὸν ναόν τῆς εὐρέσεως. Ἐκεῖ δὲ εἰσερχόμενοι καταθέτουσι τὴν ἱερὰν ταύτην εἰκόνα ἐπὶ τοῦ προητοιμασμένου καὶ ἠῦπρεπισμένου εἰκονοστασίου, ἀσπαζόμενοι ταύτην, καθὼς καὶ οἱ ἐπίτροποι καὶ ψάλται, καὶ ἅπας ὁ λαὸς μετ' εὐλαβείας. Εἶτα βάλλει εὐλογητὸν ἐκ τοῦ ἱεροῦ Βήματος, καὶ ἔξωθεν ἄρχεται ὁ προοιμιακὸς, καὶ ἀρχίζει ἡ τάξις τοῦ ἑσπερινοῦ, μετὰ μέλους καὶ μεγάλης παρατάξεως, ὡς ἡ τάξις ἔμπροσθεν.

Τῇ δὲ 30 ἑσπέρας ἐν τῇ συνήθει ὥρᾳ τοῦ ἑσπερινοῦ, κρούει τὸν μέγαν κώδωνα μόνον ὁ κανδηλανάπτης, (ἀφοῦ πρῶτον, ἀνάψῃ πάλιν ὅλα τὰ ἐν τῷ τῆς εὐρέσεως ἱερῷ ναῷ φῶτα, ὡς χθὲς ὁμοίως καὶ τὰ συνήθη τοῦ ἄνω ἱεροῦ ναοῦ) καὶ βάλλει εὐλογητὸν, κάτω εἰς τὴν εὐρεσίαν, καὶ ἄρχεται τῆς Θ' ὥρας. Τελειωθείσης δὲ αὐτῆς, εἰσέρχονται εἰς τὸ ἱερὸν βῆμα, καὶ ἐνδύονται, ἱερεῖς καὶ ἱεροδιάκονοι, καὶ Κανονάρχοι τὰς χρυσᾶς στολάς, καὶ προπορευομένων τῶν ἑξαπτερούγων καὶ φαναρίων, καὶ τῶν κανοναρχῶν, ἀνέρχονται διὰ τῆς ὠραίας κλίμακος, ψάλλοντες τὸ, Ἄλαλα τὰ χεῖλη, φέροντες τὴν ἱερὰν εἰκόνα οἱ δῖο ἱερεῖς ἐπάνω εἰς

*) Ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ ἡ χαρὰ ἐξαγγέλλεται δι' εἰκοσι καὶ ἑνὸς πυροβολισμῶν.

τὸν ἱερόν ναόν· (ἐν δὲ τὸ ἐπανέρχασθαι πάλιν κρούονται ἅπαντες οἱ κώδωνες, καὶ κροτοῦσι τὰ πυροβόλα). Ἀφοῦ δὲ θέσωσιν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εἰκονοστασίου, λέγει ὁ ἱερεὺς ἑλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, κ. τ. λ. καὶ ψάλλουσιν οἱ ψάλται τό, Κύριε ἑλέησον. Εἶτα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, — εἶτα, ὑπὲρ τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν, εἶτα, ὑπὲρ τῶν εἰσερχομένων εἰς προσκύνησιν τῆς ἁγίας εἰκόνας, καὶ κτητόρων τοῦ Ἁγίου Ναοῦ. — Εἶτα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι, καὶ ἅμα τὴν ἐκφώνησιν. — Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν ψάλλουσιν οἱ ψάλται τὸ, Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην. Ὡς ἐμφανῶ Θεοῦ Κιβωτῶ. — ἢ τὸ, Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον.

Τελειωθείσης δὲ ταύτης τῆς τάξεως, εἰσέρχονται οἱ Ἱερεῖς εἰς τὸ Ἱερόν Βῆμα, καὶ εἰς αὐτῶν βάλλει εὐλογητόν καὶ εὐθὺς τὸν προσκίμακόν, καὶ γίνεται ἡ τάξις τοῦ Ἐσπερινοῦ με Εἴσοδον, διὰ τοῦ Ἱεροδιακόνου, διὰ τὴν χαρὰν τῆς εὐρέσεως τῆς ἱεῶς εἰκόνας.

